



Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofurti ad Moenvm, 1665

Cap. II. De Theologia Naturali: & Doctrina de Angelis & Spiritibus, quæ
eiusdem est Appendix.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

tio: Eadem & in Ethicis obtinet, quatenus ad Justitiam Distributivam; Siquidem in Justitia Communitativa, in Paria Imparibus tribuantur, Ratio Aequitatis postulat; at in Distributiva, nisi Imparibus Imparibus praestetur, iniquitas fuerit maxima. *Quae in eodem tertio convenientiunt, & inter se convenientiunt:* Regula est idem ex Mathematicis; Verum simul tam potens in Logica, ut Syllogismi sit Fundamentum. *Natura se potissimum prodit in minimis:* Regula est in Physicis, tam valida, ut etiam Democriti Atomas producerit; Veruntamen eam recte adhibuit Aristoteles in Politicis, qui Contemplationem Reip. orditur à familia. *Omnia mutantur, nil interit:* Regula itidem in Physicis; hoc modo prolat, *Quantum Nature, nec minutar, nec augetur:* Eadē competit Theologia Naturali, sic variata; *Omnipotentia sunt opera:* Aliquidex nihil facere, & aliquid in nihilum redigere: Quod etiam Scriptū testatur, Didici, quod omnia opera, quae fecit Deus, perseveret in perpetuum, non possumus eis quicquam addere, nec auferre. *Interitus rei arietur per reductionem ejus ad principia:* Regula est in Physicis; Eadem valet in Politicis, (ut recte notavit Machiavellus) cum illa, quae interitum Rerum maximè prohibent, nihil aliud fere sint, quam reformatio eārū, & reductio ad antiquos mores. *Putredo serpens, magis contagiosa est, quam natura;* Regula est in Physicis, eadem insignis etiam in Moralibus; cum Homines profligatissimi, & maxime facinorosi, min⁹ corruptelæ inferat publicis Moribus, quam quia aliquid vindetur habere sanitatis & virtutis, & ex parte tantum malis sunt. *Quod conservatum est forma majoris, id activitate potius:* Regula est in Physicis. Etenim, ut non absindatur ipse rerum nexus, nec detur (ut loquuntur) vacuum, facit ad conservandam fabricam universi. Ut vero gravia congerentur ad massam terræ, facilitat conservandam tantum regionem densorum. Itaque prior motus posteriore domat. Eadem tenet in Politicis. Nam quæ faciunt ad conservandam ipsam Politiam in sua Natura, validiora sunt, quam quæ Bene esse Particularium in Reipubl. membrorum conducent. Similiter eadem locum habet in Theologia. Etenim in Theologis virtutibus, Charitas, quæ est virtus maxime communicativa, præ reliquis omnibus eminet. *Augetur vis agentis per Antiperistasis Contrarij:* Regula est in Physicis. Eadem mira præstat in Politicis; cum omnis factio, ex contraria ingruente, vehementer irritetur. *Tonus discors in concordem actum definens, Concentrum commendat;* Regula est Musica. Eadem in Ethicis & Affectibus obtinet. Tropus ille Musicus, à clausula aut cœdemia, (quam vocant) cum jamjam adesse videatur, placide elabendi; convenient cum Tropo Rhetorico Expectationem eludendi. *Fidū sonustremulus, eandem affert auribus voluptatem, quæ Lumen, Aquæ aut Gemmæ insiliens, Oculis;*

—Splendet tremulo sub lumine Pontus.

Organum sensuum Organis Reflexionū convenientiunt, Hoc in Perspectiva locum habet; Oculus enim similis speculo, sive aquis. Et in *Acoustica;* Instrumentum enim auditus obicit intra cavernam simile. Hæc pauca enumerasse sufficer ad exempla. Quinimo *Magia Persarum* (quæ in tantum est celebrata) in eo potissimum versabatur, ut architecturas & fabricas, rerum naturalium, & civilium, symbolizantes notaret. Neq; hæc omnia, quæ di-

xim⁹, & alia huic generis, similitudines meræ sunt, (quales hominibus fortasse parum perspicacibus videri possint, sed plane una eademque naturæ vestigia aut signacula, diversis materiais & subjectis imprella). Atq; hæc res adhuc sedulo tractata non est. Invenias fortasse in scriptis, quæ ab ingeniosis celstibus promanarunt hujusmodi *Axiomata raro & sparsim inserta,* ex ulti Argumenti quod tractant: Corpus vero aliquod talium *Axiomatum,* quæ vim habeant quandam primitivam & summariam ad Scientias, nemo compoluit; cum tamen sit res eiusmodi, quæ insigniter Naturam unam faciat; quod Philosophia prima munus esse autem.

Est & alia hujus *Philosophia prima* pars, quæ si ad vocabula respicias, verus est; si ad rem, quam designamus, nova. Est autem *inquisitio de Conditionibus adventiis Entium,* (quas Transcendentia dicere possumus) *Pauco, Multo, Simili, Diverso, Possibili, Impossibili;* etiam *Ente, & non Ente,* atque eiusmodi. Quandoquidem enim ista sub *Physica* proprie non cadant, *Dissertatio autem Dialectica* circa ea, magis ad argumentandi rationes, quæ ad rerum existentiam sit accommodata; contentaneū omnino est, ut hæc contemplatio (in qua non parum est dignitatis & utilitatis) haud defteratur protinus, sed in scientiarum partitionibus, nonnullum saltē inveniat locum; Veruntamen hoc intelligimus fieri debere, longe alio, quæ quo tractari solet, modo. Exempli gratia: Nemo qui de *Multo & Precio* verba fecit, hoc egit, ut causa reddatur, cur alia Natura, tam numeroſa & ampla sint, & esse possint, alia tam rara & modica? Non certe. Fieri non potest, in Rerum Natura, tanta sit copia auri, quanta ferri, tanta roſe, quanta graminis, tanta specificati, quanta non specificati. Similiter, Nemo, qui de *Simili & Diverso* differuit, satis explicavit, cur quasi perpetuo iter species diversas, interponantur *Participia* quædam, quæ sunt speciei ambiguae; velati mulcus inter putredinem & plantam; pisces qui hæc & loco non moventur, inter plantæ & animalia; forices, & mures, & alia nonnulla, inter animalia ex putredine & ex semine progenta, vespertilioes inter aves & quadrupedes, pisces volantes, (qui jam notissimi sunt), inter aves & pisces, phœcae inter pisces & quadrupedes, & alia hujusmodi. Neq; rursus caulam indagavit quispiam, cur cum similia similibus gaudeant, ferrum ferrum non trahat, quod magnes facit, neq; aurum ipsum aurum, licet argentum vivum alliciat. Circa hæc, & similia, in *Disceptatione de Transcendentibus illis,* altū est silentium: Orationis enim apices, non rerum subtiles, securi sunt homines. Quamobrem horum *Transcendentium* sive *Conditionum Entium* adventiuarum inquisitionem veram, & solidam, secundum naturam, non sermonis leges, *Philosophiam Primam* recipere volumus. Atque de *Philosophia prima* (sive de *Sophia*) quam inter Desiderata haud immerito retulimus, hæc dicta sint.

CAP. II.

De Theologia Naturali: & Doctrina de Angelis & Spiritibus; quæ ejusdem est Appendix.

Collocata igitur sua in sede *Communi Scientiarum Parente,* inſtar Berecynthiae tanta gaudientis cœlesti sobole:

Omnis Cœlicolas, omnes Supera alta tenentes; revertantur ad partitionē illam trium *Philosophiarum, Divina, Naturalis, & Humana.* Nam *Theologia Na-*

*Naturalis philosophia etiam Divina recte appellatur. Definitur autem hoc, ut sit talis Scientia, seu potius Scientia scintilla, qualis de Deo habeti potest, per lumen Naturae, & contemplationem rerum creatarum; & ratione Objecti sancte Divina, ratione informationis, naturalis censeri potest. Hujus Scientia limites ita vere signantur, ut ad Athemsum confutandum, & convincendum, & ad legem naturae informandam, se extendant ad religionem autem adstruendam non proferantur. Quam obrem nec Deus unquam edidit miraculū, quo converteretur Atheus; quia poterat ipso natura Lumine ad notitiam Dei perduci; verū miracula ad convertendos idololatras & superstitiones designata sunt, qui Numen agnoverūt, sed in Cultu ejus aberrarūt; quoniam non sufficit Lumen Naturae, Dei voluntati declaranda, aut Cultus ejus legitimi prodendo. Sicut enim Opificis potestiam & peritiam ostendit opera ejus, imaginē autem minime; sic Opera Dei, Conditoris omnipotentis & Sapientiae ostendunt, Imaginē ejus haudquaquam depingunt. Atque hinc in re, Ethnicorum opinio sacra veritate recedit. Illi siquidem Mundū imaginem Dei statiebant, Hominem Mundi. At Sacra Litera haud tali honore Mundū dignantur, ut Dei uspiam Imago dicatur, sed in locummodo Opus Manuum ejus; Hominem vero Imaginem Dei immediate substi-
tūunt. Quocirca, quod sit Deus, quod rerū habebas tracteret, quod summe Potens, quod Sapiens & Præciosus, quod Bonus, quod Remunerator, quod Vindex, quod Adorandus, etiam ex operibus ejus demonstrari & evinci potest: & admirabilitas, complicita secreta attributa ejus, & multo magis ex rea regimen & dispensationem super universum, etiā librie ex iisdem elici & manifestari queunt; estq; istud argumentū à nonnullis utiliter pertractari. Verum ex intuita rerū naturalium, atq; humanae rationis principiis, de fidei mysteriis vel ratioinari, vel etiā suadere vehementius, aut rursus ea curiosius introspicere, & ventilare, & de modo Mysterij inquirere, haud tutum meo iudicio fuerit. Da fidei qua fidei sum. Nam vel Ethnici, in illustri illa & divinae de aurea catena fabula, hoc ipsum cōcedunt, quod Iovem de Celo ad Terras deducere nec homines potuerunt, nec Dii, e contrario, quod Jupiter pertrahere eos potuerunt ē Terra ad Caelum. Quare frustra sudaverit, qui celestia Religionis arcana, nostræ rationi adaptare conabitur: Decebit potius, mentes nostras ad celestis veritatis Thronū adorandum attollere. In hac igitur parte Theologia Naturalis, tantum abest, ut defeluum aliquem obseruem ut excessum potius reperiā; ad quem subnotandum paulum solum diligenter, propter maxima incommoda & pericula, qua ex eo tum Religioni, tum Philosophiae impendent; utpote qui & Religionem Hereticam procul, & Philosophiam Phantasticam & superstitionis.*

Secus est, quod ad Angelorum & Spirituum Naturam attineret; que nec inscrutabilis est, nec interdicta; ad quam etiam ex affinitate, quam habet cū anima humana, Aditus magna ex parte est patet. Præcipit certe Sacra Scriptura; *Nemo vos decipiat in sublimitate sermonum, & religione Angelorum, ingeneris in ea, qua non novit.* Attamen si hoc monitum diligenter perpendas, duo duntaxat in eo verita reperies; Adorationē scilicet, qualis Deo debetur, Angelorum, & fanaticas de iis opiniones,

vel ultra creaturæ sortem eos efferentes, vel ampliorem de iis cognitionem, quam quis revera ad eptus sit, venditantes. Cæterum sobria circa illos inquisitio, quæ vel per rerum corporearum scalā ad eorum naturam pertinēdā ascendat, vel in anima humana, veluti in Speculo, eam intueatur, neutiquā prohibetur. Idē de Spiritibus stadiendū *Immundus*, qui à status suo deciderunt. Confortū cum iis, atq; usus opere eorum, illicitus est, multo magis qualicunque cultus vel Veneratio. At cōtemplatio & cognitio illorum naturæ, potestaris, unctionem, non solum ex locis Scripturæ Sacrae, sed ex ratione, aut experientia, haud postrema pars est sapientiae spiritualis. Sic certe Apostolus, *Stragatum eum non ignorari sumus.* Ac non minus *Damonum* Naturam investigare in *Theologia Naturali* conceditur, quam *Venerorum in Physica*, aut *Veteriorum in Ethica*. Hanc autem Scientia partem de *Angelo* & *Damonibus*, inter Desiderata numerare non licet, quippe quæ ab haud paucis sit tentata: & qui est, ut Scriptorum in hoc genere pars haud parva, aut vanitatis, aut superstitionis, aut subtilitatis inutilis, arguantur.

CAP. III.

Partitio Naturalis Philosophia in Speculativam & Operativam: Quoq; illa dux. & in intentione Tractantis, & in Corpore Tractatus, segregari debent.

Milia igitur Theologia Naturali (cui inquisitio nem de *Spiritibus*, ut appendicem attribuim?) accedamus ad secundam partem, videlicet illâ de *Natura*, sive *Philosophiam naturalem*. Optime Democritus; *Scientiam de Natura*, in profundis *Mineru* sive *Puteo latere demersum*. Non male Chymici: *Vulcanum alteram Naturam esse*, quin etiam id celeriter perficere, quod *Natura per ambages, & tempora moras solet*. Quidni igitur *Philosophiam* in duas partes lecemos, *Fodinam & Fornacem*; & duo constituamus *Philosophorum Munera*, *Operarios in Mineru, & Fabros*? Sane utcunq; videamus haec per lusum loqui; tamen hujus generis partitionē utilissimam esse centemus, cum proponetur vocabulis familiaribus & scholasticis, hoc est, ut dividatur *Doctrina de Natura*, in inquisitionem causarum, & productionem effectuum. *Speculativa & Operativa*. Altera Naturæ viscera perscrutatur, altera Naturam veluti super incertem efformat. Neque me fugit quam arcto copulentur vinculo, *Causa & effellus*, ut explicacionem eorum aliquatenus conjugi sit necesse. Attamen quandoquidem omnis solida & fructuosa *Naturalis philosophia*, duplē adhibeat scalam, eamque diversam; *Affectionem & Des affectionem*, Ab *Experiencia ad Axiomatam*, & ab *Axiomatibus ad nova Inuenta*, consultissimum judico, ut ha duæ Partes, *Speculativa & Operativa*, & in intentione Tractantis, & in corpore Tractatus, separantur.

CAP. IV.

Partitio doctrinæ speculativæ de Natura, in Physicam Specialem, & Metaphysicam: quarum Physica Causam Efficientem & Materiam; Metaphysica Causam Finalē & Formam inquirit. Partitio Physica in doctrinas de Principiis rerum, de fabrica rerum sive de mundo, & de varietate rerum. Partitio Physica de varietate rerum, in doctrinam de Concrecis, & doctrinam de Abstractis. Partitio doctrinæ de Concretis, rejetur ad easdem partitiones, quas suscipit historia naturalis. Partitio doctrinæ de Abstractis in doctrinam de Schematismis Materiæ, & doctrinam de Moubus. Appendices duæ Physicæ speculativæ, Problemata naturalia, Placita antiquorum Philosophorum, Partitio Metaphysice, in doctrinam de Formis, & doctrinam de Finalibus.

Na-